

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnistvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 151.

✓ Ljubljana v torek, 7. julija 1891.

Letnik XIX.

Ogovor,

s katerim je pozdravil dné 1. julija predsednik prof. in čast. kanonik Jos. Marn XXVI. občni zbor „Matice Slovenske“.

Slavni zbor! Lani smo zborovali dné 25. junija. Mnogi gospodje odborniki so želeli, da tudi letos pred velikimi šolskimi počitnicami; torej sem se drznil povabiti Vas danes na XXVI. občni zbor „Slovenske Matice“.

Lani sem na tem mestu se pohvalil, da naša Matica napreduje v knjigah, v družnikih in sploh v javni veljavi. Tudi letos smem to reči. Kolikor je znati, bile so lanske knjige občinstvu po godu; upam, da bodo letošnje. Stvarna kritika je pametnemu pisatelju vsegdar ljuba in koristna, osebnostna le je žaljiva in pogubna: tako tudi društvu. Dala nam je Matica lani „Dušeslovja“ II. del. To je znamenita knjiga, prva te vrste v našem slovstvu. Vém, da vsem, kateri ste prebirali „Vvod v Modroslovje“ in „Dušeslovje“, iz srca govorim, ako rečem: Bog daj gospodu pisatelju trdnega zdravja, da se skoro loti „Logike“ ter jo dovrši nam na korist, Matici na čast! — Kakor „Letopisa“, tako so veseli bili sploh „Vodnikovih Pripovednih Spisov“, kajti po njih še le Vodnika prav spoznamo, da ga moremo čislati dostojno.

Matica naša napreduje v družnikih. Lani so tiskale se društvene knjige v 2200 izvodih, letos že v 2400. — Matica napreduje v javni veljavi. Mnogi gospodje poverjeniki jej marljivo nabirajo udov in pošiljajo novcev; bodi jim zato javna hvala! Tu in tam so pač težave. Tako n. pr. sva s tajnikom v Trst, tako važen kraj, poslala vsaj sedem pisem, dokler sva dobila jej poverjenika. „Češka akademija vëd i umëni“ je prijazno povabila „Slovensko Matico“ na svojo prvo svečanost. Iz odbora se je poslal v ta namen češkimi akademikom iskren pozdrav, in nato je došla nam prav tako iskrena za-

hvala, lep znak slovanske znanstvene vzajemnosti! — Te dni sem dobil iz Petrograda list „Blagovëst“, v katerem se poleg Mohorjeve družbe častno omenja tudi Matica. — Da Matica raste v javni veljavi, pričajo tudi volitve. Vršijo se od leta do leta bolj obëno, mirno in še dokaj soglasno. Dobili smo letos glasovnice razun iz mest slovenskih z Dunaja, iz Zagreba, celó iz Serajeva, iz Bosne ponosne.

Pred dvema letoma sem se pohvalil na tem mestu, da je Matica dobila novega blagajnika, starega sicer, vendar jako marljivega, kateri se je i staral ali trudil za Matico na vse strani; a letos moram povedati, da nam je po zimi obolel gospod L. Robië tako hudo, da se je odpovedal blagajništvu in tudi odborništvu. V smislu odborovem prevzela sva ta posel začasno tajnik in jaz; toda gospod tajnik prevzel je težje breme. Bodi mu zato očitna hvala! Kdor vé, kake težave imajo sedanji čas hišni gospodarji z davkarijami, s strankami, z raznimi hišnimi popravami, zná tudi prav čislati dobrega gospodarja. Veseli me, da se je nam nasvetoval spet spreten gospod, katereinu ste, upam, izvolivši ga v odbor, skazali tudi Vi svoje zaupanje. — Ker že o volitvah govorim, naj povém, odkod je razloček v društvenem vabilu in v časnikarskem navsëtu. Po pravilih izstopi vsako leto po deset odbornikov. Ker je letos bilo jih na vrsti dvanajst, odločil je žreb, da ostaneta za prihodnje leto gg. Senëkovië in Levec. Ker se je pa po priobënem vabilu odborništvu odpovedal g. Flis, privzeli so na drugem mestu izžrebanega gospoda oni Matičarji, ki so po časnikih nasvetovali odbornike za letošnje volitev, češ, naj se pa prihodnje leto izbere nov odbornik.

Pred dvema letoma je postal prof. Miklošič tajni svetovalec — Ekscelenca, in radostni smo mu o tej dostojnosti čestitali iz obënega zbora, a letos — klicati nam je za njim v grob: Naj v miru počiva Miklošič, slavni uëenjak, po katerem smo Slo-

venci še le prav znani postali med uëenim svetom! Miklošič je našo novo slovenščino pripravil v tako živo zvezo z veličastno staroslovenščino, da slovenski in celo drugi jezikoslovci prezirati ne morejo našega jezika slovenskega.

Pohvalil sem se lani, da me vrlo podpirajo gospodje odborniki; tudi letos se smem. Čast in hvala bodi vsem, ki ste nabirali in še nabirate udov, novih družnikov in potrebnih novcev Matici; čast in hvala vsem, kateri ste prebirali in še prebirate spise, presojujete rokopise na korist „Slovenski Matici“!

Mnogi jadikujejo, da Slovenci napredujemo le počasi, polagoma; jaz pa se tolažim, da bode napredovanje naše tem bolj stanovitno. Nedavno sem čul, da prihodnje leto začne se tiskati naš novi „Slovensko-nemški Slovar“, ki ga izdeluje izvrsten odbornik „Slovenske Matice“, kar bodi kolikor toliko tudi njej na čast! I „Slovenska Matica“ sama spravila je že na dan tolikanj slovstvenega blaga, da ga še Vaših vnukov vnuki imeli bodo povživati dosta. Bog daj tudi našemu sedanjemu delovanju svoj blagoslov!

Katoliško tiskovno društvo v Ljubljani.

(Dalje.)

Ze v lanskem poročilu smo povedali, da je jel odbor misliti na pridobitev lastne hiše. Po večkratnem posvetovanju in daljšem pogajanju se je izvršil nakup dné 25. maja. Prevzeli smo od gospe Marije Jemec hišo v Vodnikovih ulicah št. 2 s stranskimi poslopji pa vrtom in prostornim dvoriščem za 18.400 goldinarjev. Ker smo s hišo vred prevzeli neki vknjiženi dolg za 2000 gld., nam bo ostalih 16.400 goldinarjev izplačati do novega leta 1892. S tem si je društvo naložilo sicer hudo breme in veliko skrb; a ker je bil odbor živo prepričan, da je ta nakup v korist društvu in nekaj pogoj daljnjega razvoja,

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoški spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Osmo poglavje.

Dr. Viljem Irvinghton.

Nekega dné — skoro pred letom dnij od baš navedenega — prišel je tujec v kockasto-pisanej opravi v London k najbogatejšemu bankirju glavnega mesta, ter vprašal po gospodu Harris-u.

Blagajnik je pri tem imenu, vkljub svoji flegmatičnosti, dvignil glavo in z nevoljnim glasom, da se njegov gospodar tako malomarno imenuje, odgovoril: „Gospod Harris zajutrkuje!“

„Mogoče, a jaz moram nujno ž njim govoriti.“

„Osobno?“

„Da, osobno!“

„On je redkokdaj domá.“ — Služabniki se začno porogljivo smejeti in jeden drugega pogledavati.

„Vsejedno; to jutro moram ž njim govoriti.“ odgovori tujec in nagubanči čelo, ne da bi se bil odkril, — neuljudnost velika, vsled katere Angleži olikanega moža spoznajo.

„Brezdvojbeno ste ž njim dobro znani?“ dé nepotrpežljivo blagajnik.

„Prvikrat sem tû; a na tem ni ničesar ležeče. Tû moje ime. V Ameriki se kupčije ne sklepajo, kakor pri vas.“ — Pri tem izvleče listek papirja iz svoje listnice ter mu ga podá.

„Ménjica,“ dé nevoljno računski poslovodja.

„Kreditno pismo!“

„Prosim vas tisočkrat oproščenja, gospod! Prosim, vstopite tû notri!“ zakliče blagajnik, in vstane tako naglo, da mu odpade knjiga. „Jan, naznani gospodu Harris-u, da je častiti gospod dr. Irvinghton došel. — Prosim, sedite, gospod!“

Nekaj trenutkov pozneje vstopil je starejši gospod Harris.

„Vaš sluga, gospod! Tri mesece že vas pričakujemo; veseli me, da vas vidim. Nadejam se, da se dobro počutite!“

„Izvrstno, gospod; le žal mi je, da vas motim!“

„Za ljudstvo smo tû in smo srečni občevati s tako častitimi osebami, kakor z vami, potem gospodom Baringhton-om in drugimi našimi dopisovalci iz Novega Jorka.“

„Da, vém; a mi v Ameriki pravimo: „Čas je denar“, — in zato takoj preidimo k stvari sami.“

„Denarja želite, kaj ne? Morebiti vso svoto?“

„Le 500.000 frankov za danes; prosil bi vas še posebne usluge!“

„Veseli me, [da vam morem koristiti, gospod. Prosim, vstopite v mojo sobo v tem, ko blagajnik to izvršuje.“

„Gotovo ste v prijateljski zvezi z nekaterimi lordi, posestuiki na Irskem?“ vpraša Irvinghton.

Da, gospod! Z vsemi sem skoro v prijateljski zvezi.“

„Jaz ne poznám nobenega.“

„In želeli bi?“

„Želel bi, da bi bil nekaterim predstavljen, ker sem slišal, da je tam tujec vedno v nevarnosti pred domačini.“

„Gotovo. V Dublinu boste najprvo —“

„V Dublin ne grem.“

„Nič ne dé; v večjih mestih: v Belfastu, Londonderry-u in Corku so oblastnije angleške.“

„Ljubo bi mi bilo, seznaniti se z lordi zahodnih pokrajin, ob bregovih atlantiškega morja, okrajev: Connemare, Kerry-a, York-a. —“

„Razven malo lepih posestev našli boste tam le pečine, obljudene s samimi divjaki, gospod; in ako vam smem svetovati, ostanite tam tako malo časa, kakor le možno.“

„Ali je res tako nevarno?“

„Za Angličana je prva nevarnost ta, da ga prvi fanatik ubije ali umori! Tujcev se ne dotaknejo, — a vendar vam ne bo dolgo tam bivati.“

se je reči lotil v prepričanju, da ga tudi nadalje ne zapusté prijatelji in somišljeniki društva. Zidanje tiskarne na dvorišču kupljene hiše pa bode zahtevalo zopet novih, in sicer precej velikih žrtev. Nekateri ljubljanski društveniki so, videč veliko potrebo in imenitnost tega nakupa, darovali v ta namen lepe zneske, ali pa se zavezali, do konca t. l. jih vplačati. Drugi zopet so postali „dobrotniki“ našega društva. Naj bi ta vzgled vzpodbudil tudi druge društvenike: vsi dosedanjí letniki naj postanejo torej vsaj „ustanovniki“, vsi „ustanovniki“ pa „dobrotniki“!

Ob enem pa prosimo, da naj pristopi društvu še mnogo udov, vzlasti dobrotnikov in ustanovnikov iz duhovniških in neduhovniških krogov. Žalostno, pa resnično je, da se naši somišljeniki lajiki, izvzemši častno peščico, premalo brigajo za tiskovno društvo in njega namene. In vendar, kolike pomembe je v naših dnéh tiskarstvo za krščanski ali protikrščanski razvoj vsakega naroda!

Pa tudi mi duhovniki nismo še povsem spolnili dolžnosti svoje. Pripoznam sicer rad, da je častita duhovščina v naši škofiji že mnogo storila v tem oziru, za kar jej bodi čast in hvala. Če pa primerjamo število duhovnikov v škofiji s številom udov našega društva, takoj uvidimo, da se ona splošna pohvala ne sme preveč raztegniti. Če odštejemo namreč redovnike in jemljemo v poštev v številu udov lajike, pogrešamo v zapisniku „tiskovnega društva“ še mnogo duhovnikov, katerim za sedaj še nikakor ne more veljati gori izrečena zahvala. Upamo pa, da jim jo bomo mogli izreči pri prihodnjem občenem zboru.

Vseh udov našega društva je torej dosedaj 321, namreč 34 „dobrotnikov“, 90 „ustanovnikov“ in 197 „letnikov“. Od zadnjega občenega zbora je na novo pristopilo 41 letnikov, 9 ustanovnikov (šest novih, 3 pa so doplačali ustanovnino), in 3 dobrotniki (2 nova 1 pa po doplačilu).

Umrli so: Dobrotnik Martin Skubic, častni kanonik in dekan v Ribnici; ustanovnik Frančišek Karun, trnovski župnik v Ljubljani, in letnika: kapelan Anton Petrič v Gorici in profesor Mih. Lazar v Čemšeniku. Bodi vsem blag spomin in plačilo nebeško!

Letni doneski udov se neredno dohajali. Od nekaterih že od leta 1887, ko so društvu pristopili, ni več došla letnina. To bi se takoj zboljšalo, ko bi imeli goreče poverjenike. Ker vémo, da ni prijetno, pobirati udnino ter iskati društvu novih udov, si dosedaj nismo upali nikogar nadlegovati, naj bi prevzel poverjeništvó. Hvaležno pa moramo pripoznati, da so nekateri prečastiti gg. dekani prostovoljno prilično pobrali udnino in nam jo ob ugodni priliki poslali. V dekanatu v ipavskem pa so si gg. udje na našo prošnjo o priliki lanskega občenega zbora izvolili za poverjenika čast. g. Mihaela Arkota, kurata v Sturji. Sad njegovih in gg. tovarišev naporov je posnemanja vredna istina, da so gg. duhovniki vipavskega dekanata od prvega do zadnjega vsi udje našega društva. Za druge deka-

„Vsejedno! Bivati imam tam vsaj jedno leto, ali pa še dlje!“

„Jedno leto?“ začudi se bankir.

„Jaz sem zdravnik, geolog, kemik, odposlan od baltimorske akademije znanosti, da preiščem irski granit in bazalt-ove pečine.“

„Ali ste si stanovanje že izbrali?“

„Večidel bom na popotovanju; ker pa laboratorija ne morem seboj nositi, moral se bom kje naseliti.“

„Morebiti pri killarnyskih jezerih?“

„Da, to bi bilo — a je predaleč od morja.“

„Glengariff?“

„Mislim sem tako, a tja pride preveč tujcev.“

„Potem v Bantry?“

„Kaj je Bantry?“

„Majhno mesto, katero sem obiskal pred nekaj leti na svojem potovanju v Killarny. Rekel bi: vás, ležeča v 50 km. dolgem in 6 km. širokem pristanu, v katerem bi se največje ladije svetá poskriti mogle. Zaključuje ga skalovit ostrog —.“

„Spominjam se, da je v času francoske revolucije prinesla ladija tu sém armado pod vodstvom generala Hoche-a, da bi oprostili Irsko.“

„Da, tam je; in gotovo bi Francozje ne bili mogli boljšega kraja izvoliti v to svrho. 3500 divjakov, ribičev in fanatičnih „papeževcev“ živi v njem.“

(Dalje sledi.)

nije ponovimo torej lani stavljeno prošnjo, naj bi si gg. udje v vsakem dekanatu o dobri priliki izvolili po jednega poverjenika ter ga naznanili odboru.

Delavsko vprašanje.

Okrožnica papeža Leona XIII.

(Dalje.)

18. Ustavljanje dela (strajki).

Neredko delavci skupno ustavijo delo, da bi s tem pritiskali na delodajalce, ako se delavcem zdé zahteve pretežavne, čas za delo predolg, plačilo pa premajhno. To postopanje, ki je dandanes vedno pogostejše in se vedno bolj razširja, zahteva od javnega oblastva, da se postavi v bran; kajti to praznovanje ni v škodo samo delodajalcem in delavcem, v občutljivo škodo je tudi kupčiji in obrtniji, sploh vsemu javnemu blagostanju; sploh je to, kakor skušnja uči, rado povod sili in nemirom ter krši mir v državi. Temu nasproti je najbolj priporočila vredna ona obramba, ki skuša s primernimi naredbami in postavami zlo preprečiti in njegov početek ovirati z odstranjenjem onih uzrokov, ki porajajo nasprotja med zahtevami delodajalcev in delavcev.

19. Dolžnosti države do delavcev.

Država pa je temu nasproti v marsikaterem praktičnem oziru dolžna naklanjati varstvo delavcem in sicer pred vsem gledé na duševno dobro. Dasi je res tudi časno življenje kot dobro vredno vse skrbi, vendar v njem ni naš poslednji namen. Časno življenje nam mora biti le pot, le sredstvo, da si pridobimo življenje duše. To dušno življenje pa je spoznanje resnice in ljubezen do dobrega. Duši je vtisnjena prevzvišena podoba Stvarnikova, v duši kraljuje ona visoka vrednost človekova, vsled katere je poklican, da gospoduje nižjim natornim bitjem in si v svojo službo prisvaja zemljo in morje. „Napolnite to zemljo in podvrzite si jo in gospodujte ribam morja in pticam neba in vsem živalim, ki se gibljejo na zemlji.“

V tem oziru so vsi ljudje enaki, nobenega razločka človekove vrednosti ni med bogatim in revežem, med gospodom in služabnikom, med vladarjem in podložnim, „kajti taisti je vseh Gospod“. Nobena sila se ne sme nekaznjeno pregrešiti nad ceno človekovo, ker Bog sam, kakor pravi sv. pismo, „z velikim spoštovanjem“ nad njim gospoduje; nobena moč ga ne sme zadrževati na potu krščanskih dolžnosti in kreposti, ki naj ga vodi v nebesa v večno življenje. Da, človek niti sam nima pravice odreči se k temu potrebni prostosti in pravicam, katere zahteva natura; ker tu se ne gre za pravice, ki bi mu bile na prosto voljo dane, marveč za neizogibne, nad vse svete dolžnosti do Boga, katere nam je izpolnovati.

20. Nedeljski počitek.

S tem je označena podlaga za zapovedani nedeljski počitek. Ta nedeljski počitek pa ni, da bi se človek vdal lenivi nedelavnosti, še manj, da bi nas prostil od pravila in reda; tudi ni zato, kakor bi si mnogi želeli, da bi namreč pospeševal lahkornost in razbrzdanost ali da bi priložnost dajal za nepotrebne stroške. Ta počitek je le počitek od dela posvečen po veri. In ta počitek oproščuje človeka opravi vsakdanjega življenja, bremena navadnega dela, da v njem vzbudi višje misli na nebesa; cerkev ga rabi, naj se čuti kot sina Najvišjega in naj se udeležuje opravi božje službe, svest si, da izvršuje s tem svojo najčastnejšo dolžnost. „Pomni, da posvečuješ soboto! Tako je govoril Bog v stari zavezi, ko je z ostrimi postavami zapovedal dan počitka, in versk, svet značaj hrani ta počitek, odkar ga je prvotno vvedel Stvarnik, ki mu je sam s svojim skrivnostnim počivanjem po vstvarjenju človeka dal vzgled: Sedmi dan pa je počival od vseh svojih del, katere je naredil.“

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. julija.

Notranje dežele.

Poljski klub. Govor poljskega poslanca dr. grofa Pininskega, ki je naglašal, da se šola mora osnovati na pozitivnoverski podlagi, je bil hudo zbodel vse liberalce. Tolažili so se s tem, da se poljski klub s tem govorom ne strinja. Kakor poroča „Vaterland“, se je klub posvetoval res o tem govoru in se nazadnje izrekel, da ga odobruje.

Seveda temu sklepu poljskega kluba ne smemo prevelike važnosti pripisovati. Poljaki še vedno omahujejo in se nanje ni dosti zanašati. Odločno se ne izrekó niti na jedno niti na drugo stran, temveč le čakajo, kako se stvari še dalje razvijó!

Shod socialnih demokratov na Dunaju je sklenil, da delavci tudi v bodoče v Avstriji praznujejo dan 1. maja. Odposlancem, kateri pošljejo k mejnarodnemu shodu socialistov v Bruselj, pa se je naročilo, da predlagajo, naj se tudi v drugih dešelah praznuje 1. dan maja. Ta sklep pač nema drugega namena, nego razburiti duhove, kajti delavcem z njim ne bode prav nič pomagano.

Vnanje države.

Trodržavna zveza. „Novosti“ prorokujejo da se je bati velike vojne, ko se je obnovila trodržavna zveza. Drugi peterburški list pa misli, da je ta bojazen neopravičena. Francozi vojne ne bodo začeli, dokler ne dobé od Rusije zagotovila, da jim pomaga. Tega zagotovila pa dobili ne bodo. Tudi ni dokazano, da bi Avstrija zares hrepenela po boljšem delu balkanskega polotoka in zaradi tega se zamotala v vojno z Rusijo. Nam se dozdeva, da poslednji list položaj bolje sodi, nego „Novosti“, ki vse prečno vidijo. Vojne drug ne bode začel, nego Francija ali pa Rusija; te dve državi bodeta se tem bolj pomirovali, čim složnejše so druge evropske države. Trodržavna zveza torej vsekako le pospešuje ohranjenje evropskega miru.

Škofje proti Parnellu. Protiparnellski „National Press“ objavlja naslednjo izjavo irških škofov proti Parnellu, katero so sklenili na shodu v Marybrooku: Mi nadškofje in škofje irski, ki smo se prvi pot sešli od naše izjave v decembru, izrekamo s tem kot pastirji naroda irskega, da je Parnell z javnim nezaupanjem zgubil vsako pravico na politično vodstvo Ircev in je še s svojim postopanjem in postopanjem svojih agentov, z odkritim sovraštvom proti duhovščini dal nov jasen dokaz katolikom o svoji nevednosti. Zaradi tega smatramo za dolžnost svojo, pozivljati katolike, da se upró vodstvu njegovemu.“ To izjavo predlagal je nadškof Walsh, podpiral nadškof Croke, podpisalo jo pa 28 prelato.

Trgovina z robi. Kardinal Lavigerie je bil jako žalosten, ko je izvedel, da se je francoska zbornica izrekla proti sklepom bruseljske konferencé. Ko je izvedel sklep zbornice, je takoj brzojavil svojemu zastopniku Brincatu in mu priporočil, naj stvari bolje pojasni, posebno da pravica preiskavanja ladij ne bode škodovala drugemu, nego arabskim trgovcem z robi. Sedaj bodo stvari jeli pojasnjevati razni listi.

Zakon proti robstvu. Nemškemu zveznemu svétu predložil se je zakon proti trgovini z robi. Kdor bi lovil ljudi, da bi jih potem prodajal za robe, bode se kaznoval najmanj s triletno ječo. Ta zakon seveda se bode izdal v prvi vrsti le zaradi nemških naselbin v Afriki.

Angleški parlament konča dné 7. avgusta letošnje zasedanje. Od 1874. leta še ni nikdar parlament tako hitro rešil svojih poslov. Da je letos zborovanje tako hitro napredovalo, temu je mnogo to pripomoglo, da letos Irce nešo organizovani in zatorej neso mogli delati nobenih ovir z raznimi predlogi.

Brazilijska. V brazilijskem ministerstvu imamo zaznamovati dve premembi. Finančni minister je postal baron Lucena, poljedelski minister pa Cavalcanti. Kaj je uzrok tem premenam, o tem se ničesa ne poroča. Najbrž so se dosedanjí ministri kaj sprli mej seboj.

Izvirni dopisi.

Z Vrhnike, 2. julija. Nedavno zapustil je nas v obče zelo priljubljeni gospod kapelan M. Sitar. Kako radi smo ga imeli vrhniški župljani, pokazalo se je v nedeljo popoldne, ko je po končanem krščanskem nauku vzél slovo. Ob kratkem poslovil se je od nas z ginljivimi besedami. Glasno ihtenje čulo se je v zelo natlačeni cerkvi in mnoge solze pričale so, da je bil gospod res prav zelo priljubljen pri nas.

Ali kaj naj rečem o njegovem tukajšnjem delovanju? Ves čas, kar je služboval pri nas, deloval je marljivo, bodisi na prižnici ali v izpovednici, v šoli in javno.

Kako zelo priljubljen bil je naši šolski mladini, spričeval je glasen jok, ko se je v šoli poslovil od svojih učencev, katerim je bil ves čas tukajšnjega bivanja dober katehet ter jim prosto razlagal resnice svete katoliške cerkve — vpletaje vmes kratke pripovedke in povestice, kar je otrokom narejalo mnogo veselja. Zatorej bode šolska mladina gotovo pogrešala — dejal bi, skoro predobrega svojega kateheta.

Mnogo si je tudi prizadel, da bi rokodelcem in delavcem ustanovil zelo potrebno „društvo katoliških rokodelskih pomočnikov“, ali razne zapreke niso mu privoščile veselja, da bi videl izpolnjeno svojo srčno željo.

Lahko bi še navedel mnoge zasluge gledé katoliškega časništva, posojevanja dobrih knjig ali gledé cerkvenega petja, katero je v naši cerkvi res hvalevredno, tako da smem reči, da se na deželi sliši malokje tako krasno cerkveno petje, kakor ravno v naši cerkvi. Vsa čast torej našim pevcem in pevkom ter njih pevovodji.

Iz teh kratkih vrstic se lahko razvidi obširno delovanje nam nepozabljivega gospoda kapelana M. Sitarja, tako da tudi njemu veljajo besede pesnikove: „Dolžan ni samo, kar velela mu stan, — Kar more, to mož je storiti dolžan.“

Zato prav srčno čestitam šentpeterskim župljanom, da dobijo tako priljudnega in za vse dobro vnetega dušnega pastirja.

Od sv. Katarine, dne 2. julija. Dolgo ni bilo letos vročine, a od nedelje sem je bila neznosna. Dasiravno je pri nas redkokedaj zrak popolnoma miren, kajti vedno sapica pihlja — srce se pa smehlja — vendar te dni je bilo nenavadno soparno, in zgodaj zjutraj, kamor si se podal, precej si bil premočen. Danes je bila zopet neznosna soparica in proti poludnevju so se jeli vzdigovati črnosivi oblaki, nič dobrega naznanjajoč. Dolgo je vršalo v megli, slednjič se pa vsuje toča, po nekod debela kakor kurja jajca, in silno robata. Ko bi nas dlje časa pozdravljala s svojim „prijaznim“ ropotom, bilo bi vse polje razbito in pokončano. Toda, hvala Bogu, kmalu je nehala in tako ni skoraj nobenega sledu zapustila. — Pri nas pridno kosimo in sušimo; sena je veliko manj, ko lani; nekaj zato, ker je bila spomlad premrzla, nekaj pa, ker je v lanska suša preveč prožgala, sem in tja pa je tudi črv marsikaj koreninice spodjedel.

Rocca di Papa, 2. julija. Čudom se bodele čudili, gospod vrednik, da Vam iz tega, nam Slovincem tako nepoznanega kraja, dojde dopis. Pač res! Kdo izmed naših filologov se zgubi o počitnicah v ta tako znameniti kraj! Jaz pa sem, ne da bi se pečal s klasično filologijo, imel in porabil priliko bivati v tem znamenitem kraju. Kje je Rocca di Papa? Po železnici pelji se iz Rima do Frascati, potem se vsedi v poštni voz ali pa si najemi osla, in ta te ponesi na kraj, kjer bivaš, ki je 807 metrov nad morjem, kakor pravi Gsell-Fels: „Rom und die Campagna“. Pravo pravcato na klasičnih tleh smo tu. Par sto korakov nad menoj razširja se znamenito „campo di Annibale“, kamor so Rimljani poslali nekdanjo vojaško posadko nasproti afriškemu podjetniku. Ne prav uro hoda pod menoj pa se ob albanskem jezeru razprostira od kostanjev obraščena reber, na kateri sloni (pod portugalskim varstvom bivajoči konvent frančiškanov) Palazzuola po imenu kraj, kjer je nekdanj — vsaj kakor pravi — bila znamenita Alba Longa. Kako živi spomini iz dijaških let! Ko bi bil hudomušen, sedaj bi z bridko ironijo vsekal nekdanjega profesorja zgodovine, ki mi je vsled moje neomahljive udanosti do slovenskega rodu in jezika za dal ne malo bridkih ur, ter mi s svojim sangvinizmom zagrenil tako zanimivi predmet, pa: ... riposi in pace! ... Sedaj je tako vse eno, in brezdomovinski smo itak. Razlika je samo v tem, da Slovenci svojih ne pusté pri miru na svojih tleh, Italijani pa meni strežejo — za denarje. Et meminisse juvat!

Danes sem prvič dobil „Slovenca“ na tukajšnji pošti. Idóč na sprehod, razpel sem ga na široko, češ, naj vidijo mimogredoči slovenski list, saj dvomim, da bi se bil še kdaj kateri v te kraje zmotil.

Pokojni kipar Achtermann je rad bival v tem divno romantičnem kraju, ki je zelo podoben našemu Bledu. Iz svojega okna vsako jutro gledam albansko jezero pod seboj, ki se razprostira kakor ob pogledu na blejski grad. Kraj ta bil je pokojnemu tako všeč, da je kupil na vrhu mesta (ki je razpostavljeno ob rebri hriba) hišico in tik nje napravil kapelo, ali boljši rečeno malo cerkvico, ter ustanovil beneficij, kjer vedno biva duhovnik. Ustanova je pod pokroviteljstvom Anime, in tako tudi našega presvetlega cesarja. Po letu bivajo tu kapelani omenjenega zavoda uživajoč divni gorski zrak. Odtod je prilično napravljati najlepše izlete v razne kraje albanskega hribovja.

Dnevne novice.

(Gospod deželni predsednik baron Winkler) povrnil se je včeraj zjutraj z Dunaja.

(Vabilo.) V spomin dr. Janezu Bleiweisu vitezu Trstenškemu se bode v nedeljo, dné 12. jul. 1891, jeta Pred škofijo na hiši št. 16, v kateri je umrl

dné 29. novembra 1881. leta, odkrila spomeniška plošča. Vzpored slavnosti, katera se vrši s sodelovanjem slavnih društev: „narodne čitalnice“, „Sokola“ in pevskega društva „Slavec“. I. Odkritje spomeniške plošče ob 12. uri opoldne. 1. Kantata, zložil dr. B. Ipavec, póje „Slavec“. 2. Slavnostni govor, govori gosp. deželni poslanec L. Svetec. 3. „Molitev“, besede S. Jenkove, napev Dav. Jenkov, póje „Slavec“. Narodna društva z zastavami se zberó ob pol 12. uri v čitalnici, odkoder odidejo na slavnostni prostor. II. Banket v čitalnici ob pol 2. uri popoldne. Vstopnice k banketu po 2 gld. za osebo se dobivajo v trafiki čitalnični. Kdor se hoče udeležiti banketa, oglasi se najkasneje do dné 9. julija t. l. III. Koncert na čitalničnem vrtu ob 8. uri zvečer, pri katerem bode pelo pevsko društvo „Slavec“ in sodelovala vojaška godba.

(Za Bleiweisovo slavnost) je odbor poslal vabila vsem narodnim društvom ljubljanskim in vnanjim. Ker pa je pri obilnem številu narodnih društev mogoče, da ni vsakemu došlo vabilo, usoja si odbor tem potom še enkrat vabiti vsa društva k obilni udeležbi, da bode slavnost dostojna spominu moža, katerega slavimo. Društva z zastavami se zberó v nedeljo ob 1/2 12. uri v narodni čitalnici, odkoder pojdejo na slavnostni prostor.

Odbor za Bleiweisovo slavnost. (Vstopnice k banketu pri Bleiweisovi slavnosti) se dobivajo v čitalnični trafiki po 2 gld. za osebo. Banket bode v čitalnični dvorani ter bode med banketom „sviral“ oddelek vojaške godbe c. in kr. domačega pešpolka.

(Naš rojak g. prof. dr. Celestin) v Zagrebu je zopet daroval družbi sv. Cirila in Metoda 10 gld. in za „Narodni dom“ v Ljubljani 10 gld. Slava blagemu podporniku naših narodnih društev!

(Umrli) je minolo nedeljo nagloma za kapjo graščak g. Fr. Wurzbach pl. Tannenberga na gradu Kotu na Dolenjskem v 38. letu svoje starosti. N. v m. p.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela izkaz denarnega stanja svoje podružnice „za Slovenji Gradec in okolico“, iz katerega je povzetnih 128 gld. 50 kr. gotovine, doposlane družbinemu načelnistvu. — Vsekako nam je pohvalno omenjati te zavedne podružnice, imenoma nje prvomestnika g. A. Globočnika ter denarničarja g. Josipa Stanonika, ki sta v prvi vrsti požrtvovalna za njen prospeh.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Slovenščina v stolnici tržaški.) Iz tržaške okolice smo prejeli naslednje pojasnilo: Neki dan prošlega tedna pridem po opravih v Trst ter obiščem tudi svojega starega znanca in prijatelja, župnika stolne cerkve sv. Justa, katerega so pred kratkim napadali naši časopisi, posebno „Edinost“, češ, da je on kriv žalostnega ukrepa, da premine slovenska propoved in petje v stolni cerkvi. Po prijateljskem pozdravu ga takoj vprašam: „Kaj si pa naredil, prijatelj? Zakaj niso dobro preudarili stvari, predno si dovolil, da se odstrani naša slovenska propoved in lepo petje, ki že od vekov v tej cerkvi odmeva?“ Na to moje očitjanje me on nekako čudno pogleda, ne odgovori mi pa ničesa, marveč odpre svojo miznico, potegne iz nje in mi mirno prečita svoje sporočilo, katero je bil v tej zadevi napisal po nalogu preč. škofijskega ordinarijata. Ko čujem to sporočilo, bilo mi je takoj jasno, da naši časopisi in mi z njimi krivo sodimo moža, ki kot duhovnik in župnik ni mogel boljša in lepše braniti slovenske propovedi in petja v svojej cerkvi. Dokazuje namreč, da od leta 1846 (torej ne od vekov), ko je bila vpeljana slovenska propoved v stolno in od tistega časa župnijsko cerkev, je imela ta propoved mnogo-brojno pazljivih poslušalcev, vsaj trikrat toliko, kakor navadna italijanska propoved v tej ali bližnji jezuitski cerkvi, tako da se je bati, da, ako se sedanja slovenska propoved v stolnej cerkvi namesti z italijansko, bo govornik govoril večinoma praznim klopem. — Ko mi je prečital prijatelj celo sporočilo, vprašam ga, kako je pa to, da se na to njegovo sporočilo niso nič ozirali ter vzlic tehtnim razlogom vendar sklenili, da premine slovenska propoved? On pa mi odgovori: „Ne vprašaj me po tem, ker ne morem govoriti.“ — „Zakaj pa ne objaviš vsaj svojega sporočila, da te ne bodo krivo sodili in dolžili za stvar, katero si tako moško zagovarjal?“ — „Tudi tega ne morem; ne sodite, sodil bo čas,“ je bil njegov odgovor. — Naj še dodam, da odkar se je leta 1846 obnovila župnija pri tej stolni cerkvi, so bili le štirje župniki, a vsi štirje rodom Slavjani.

— S tem se povedal vse, kar sem imel na srcu. Naši časopisi pa naj bi se prej o stvari dobro podučili, predno krivo sodijo moža, ki si je v verskem in narodnem oziru nabral že mnogo zaslug ter osi vel v neumornem delovanju za narodove svetinje: vero in jezik.

(Iz Celovca) se nam piše: Dne 4. julija je bila rešena pred upravnim sodiščem na Dunaju pravda med celovskim magist. in „Katoliško-političnim društvom za Slovence na Koroškem“ zastran slovenskih dopisov. Celovski magistrat je zastopal bivši državni poslanec dr. Magg, slovensko-politično društvo pa vrli češki rodoljub in dunajski odvetnik g. dr. Lenoch. Magistrat je popolnoma propadel, kajti c. kr. upravno sodišče je po vsem potrdilo odlok slavnega ministerstva notranjih zadev z dné 9. septembra 1890, št. 919, ter ovrгло pritožbo celovškega mesta. Po pol tretjo uro trajajoči obravnavi spoznalo je sodišče, da pritožba magistratova ni samo protizakonita (gesetzwidrig), temveč tudi nedopustna (unzulässig). Zmaga je tedaj naša! Več spregovorili bomo o stvari pozneje, ko dobimo razsodbo v roke, iz koje se bode razvidelo, na katere razloge se je magistrat opirati hotel.

(V cerkvi sv. Duha v Celovcu) praznovala se je na god sv. bratov Cirila in Metoda dné 5. julija t. l. slovesna služba božja s sv. mašo z blagoslovom in propovedjo. Govornik je bil slavnostni pridigar čast. g. P. Staré iz družbe Jezusove. Pri sv. maši so prav lepo péle Slovence iz sirotišnice uršulinskega samostana.

(S Koroškega) se nam piše: Na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda svetili so tudi letos po vseh gorah slovenske Koroške veličastni kresovi. Visoki Obir, Peca, Radeše, Djekše, Macen, Jepa itd., potem vsa Podjunska, Rožna, Ziljska in Kanalska dolina bile so, kakor se nam poroča, s kresovi prekrasno razsvitljene. V nekaterih krajih bilo jih je videti toliko, kakor če bi bili po gorah kar posipljeni. Na Zingarici nad Borovljem napravili so vrli slovenski fantje črki C in M iz samih kresov, kar se je posebno iz Celovca lepo opazalo. Tudi pred celovskimi durmi, pri Podstražniku, in nad Vetrinjem so goreli velikanski kresovi, in mi le obžalujemo, da ta večer ni bil več „šulferajnski“ general dr. Weitlof s svojim štabom v Celovcu, da bi bil videl, kako se naše verno ljudstvo zaveda svoje slovenske narodnosti, in se prepričal z lastnimi očmi, da mu bode pomemčevanje koroških Slovencev napravljalo še velike težave in mnogo preglavice, če tudi ga hoté v tem nepoštenem delu v najnovejšem času podpirati celo nekateri vladni možje. Kresovi pa, ki so goreli slovanskima blagovestnikoma v čast, in gromenje topičev, ki se je razlegalo po širnih gorah in dolinah, so jasen protest proti vsemu, kar se je govorilo in sklepalo zoper nas na zadnjem „šulferajnskem“ shodu v Celovcu. Slovenska Koroška se zaveda in pogaziti je ne bode se nikdar posrečilo niti dr. Weitlofu, ki razpolaga v naše raznarodjenje s pruskim denarjem, še manj pa c. kr. vladnemu svetniku grofu Goës-u, ali pa celo deželnemu glavarju dr. Erweinu. Vsaka sila do vremena! Bolj ko bode Slovence stiskali in skušali preganjati jih, na toliko bujši odpor bode naleteli, o tem smete biti preverjeni. — Vi zatiralci slovenske narodnosti.

(Šentpeterska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je včeraj dostojno in lepo obhajala svoj letni občni zbor. Običajno zborovanje vršilo se je v sobani gospoda Počivalnika gostilne. Prvomestnik omenja, da že dokaj dolgo ni bilo zborovanja, ker je bilo načelnistvo vsled preselitve in odpovedi nekaterih gospodov nepopolno in je vse delo slonelo skoro na njem samem, ki pa pri svojih drugih poslih tudi ni mogel popolnoma zadostiti tej narodni požrtvovalnosti. Sklical je današnji shod, da se osobito načelnistvo pomnoži z novimi udi, ki bodo skrbeli za živahneje podružnično gibanje. Vendar pa je šentpeterska podružnica dozdej glavni družbi izročila že okrog 600 gld. Družbeniki, gg. Ban, Camernik, Pečnik in Mikuž obžaljujejo, da se ni večkrat sklicalo zborovanje, ker le tako se zanimanje vzdrži za tako važno družbo, ki varuje slovensko mladež, da je ne odtuji Nemec in Lahon, katera v obmejnih krajih prežita nanjo. Po kratkem razgovoru se zborovalci združijo za nastopno načelnistvo, ki je bilo izvoljeno z vsklikom: Prvomestnik: Šentpeterski župnik Martin Malenšek; tajnik J. Mikuš, uradnik; blagajnik kurat Anton Koblar. Namestniki: Podpredsednik Ignacij Valentinič, mestni odbornik, tajnik nsm: Fran Ban, vodja „Katol. tis-

karne", blagajnikov nam: Zmagoslav Rohrman, tovarnar. — G. Valentinčiču občni zbor izreče soglasno zahvalo na trudoljubivosti pri osnovi podružničnih besed in zabav, osobito današnja. — Potem se je vršila na vrtu, ki je bil bogato ozaljšan z narodnimi in cesarskimi zastavami in lampijoni, res primerna vedrila zabava. Druženiki in drugo občinstvo je zasedlo do malega vse prostore. Slavna vojaško godba domačega polka pričela je izvrševati vspeled, ki je obsegal dvajset točk. Pevski zbor „Slavček“, v katerem je sodeloval znani slavček g. Meden, pel je precizno ter navdušeno svoje komade. Občinstvo je godbo in pevce pozdravljalo s pogostnim ploskanjem. Ko je načelnik Valentinčič s krepkimi besedami pozdravil došle goste, kažoč na prevažni namen šolske družbe sv. Cirila in Metoda, nastopil je slavnostni govornik g. Koblar, omenja joč, kako po slovanskem svetu slavé sveta blagovestnika Cirila in Metoda. Osobito se njižno čestitke razširja zadnje desetletje, odkar je slavnostni papež Leon XIII. s svojo okrožnico povzdignil njijin praznik. Pozivlja slovenske dame, katerih je bil lep venec navzoč, da naj tudi one slavé sv. blagovestnika in v ta namen osnujé žensko podružnico, kar se je z navdušenim odobravanjem sprejelo. Želimo, da gospod kurat objavi svoj izboren govor, ki ga je občinstvo s ploskanjem poplatilo. Takojšnje vpisovanje je imelo lep uspeh, ker je čez 50 gospa in gospic pristopilo podružnici, ki bo kmalu imela svoj prvi občni zbor. Ko se to naznani, zažari v čast narodnim in zavednim damam bengaličen ogenj, godba zaigra, navdušenje je splošno. — Sklepno še omenjamo, da je bila postrežba točna, pozornost gostilničarjeva hvale vredna, gostje zadovoljni, ki brezdvomno še v večji meri počasté prihodnje zborovanje.

(Gosp. inženir J. Vik.) kateri je v svojem času preiskaval vodotoke in delal načrte za ljubljanski vodovod, imenovan je od deželnega odbora za začasnega hidrotehničnega inženirja, da izdela načrte za vodovode po Notranjskem in Dolenjskem. Gosp. Vik je odšel v Zagorje na Notranjskem, kjer bode iskal vire pitne vode in pojde potem v Cerknico in Menišijo.

(Na c. kr. drž. gimnaziji v Ljubljani) vršila se bodo vpisavanja za prvi razred v nedeljo dné 12. julija dopoldne, vsprejemne skušnje pa v četrtek dné 16. in v petek dné 17. julija. — Na novomeški gimnaziji se bodo vršila vpisavanja in skušnje za vstop v prvi razred dné 15. julija.

Telegrami.

Pliberk, 7. julija. Na predvečer svetih blagovestnikov naših gorelo je v Podjurski dolini nad 200 kresov in topičev grom razlegal se je povsod. Podružnični shod v Črni sijajen. Udeležencev 150; glavne družbe zastopnik Holz in mariborski pevci navdušeno sprejeti. Govori in petje narod do solz gnilo. Navdušenje nepopisno.

Dunaj, 6. julija. Zbornica poslancev vsprejela je budget finančnega ministerstva do 15. poglavja. Predlog odsekov, da se prošnja v dvanajstletno ječo obsojenega Petra Papsta, katerega nedolžnost se je dokazala, ko je že prestal $4\frac{3}{4}$ leta kazni, izroči vladi, da se na njo ozira in prošnjik odškoduje, se je vsprejel z Roserjevim pristavkom, da naj vlada pred koncem zasedanja poroča

zbornici, kako je rešila to prošnjo. Mladočeh Krumholz interpeloval je ministra notranjih zadev, zakaj se je poljskim, slovenskim, hrvatskim in francoskim gostom prepovedalo, udeležiti se slovesnega sokolskega spreveda v Pragi.

Dunaj, 7. julija. Najvišji sanitetni svet je vzel na znanje, kaj sta storila turška vlada in zdravstveni svet v Aleksandriji proti razširjenju kolere iz Indije, Abesinije, Masave, zlasti pa iz Alleppa. Izjavil se je, da treba skrbno paziti, kako se bode dalje širila bolezen, da se ob pravem času storé potrebne naredbe.

Dunaj, 7. junija. Zbornica poslancev izvolila je odsek 18 članov za pretresovanje kazenskega zakona in premembo kazenskega pravnega reda. — Potem se je nadaljevala budgetna debata. Pri poglavju „Tabak“ izjavil je finančni minister, da je že storil vse potrebno, da se zboljša stanje paznikov po tobaknih tovarnah. Zastran zahteve, da bi se dovolilo vinogradarjem, katerim je trtna uš uničila vinograde, pridelovati tabak, bode se storile potrebne poizvedbe, toda on ne pričakuje povoljnega uspeha, kajti pogoji za pridelovanje tabaka so drugačni, nego pogoji za pridelovanje vina. Reforma pristojbinskega kazenskega zakona ministerstvo že več let pripravlja, a se prenačliti ne sme. Reforma direktnih davkov se že omenja v prestolnem govoru. Izterjalni troški se od leta do leta manjšajo. Vlada že več let proučuje vprašanje, kako bi se olajšalo plačevanje davkov. Nekateri olajšave so se že praktično uvele. Minister obeta, da se bode vlada ozirala na vse želje. Vsprejela so se poglavja: „Tobak“, „Kolki“, „Takse“, „Pristojbine od pravnih opravil“.

Solnograd, 6. julija. Materijalno skladišče c. kr. državnih železnic na tem kolo-dvoru je včeraj zvečer pogorelo. Škode je vsaj 100.000 gld.

Zagreb, 6. julija. Vlaku, ki je zvečer prišel iz Zidanega mosta, bil je v veliki nevarnosti. Hudournik Vrabčak je podrl mali železniški most ob meji mestnega okoliša. K sreči je strojevodja o pravem zapazil in vlak ustavil. Potniki so se morali na vozeh peljati v mesto.

Török Szentmiklos, 7. julija. Na pusti blizu mesta podrl je vihar poslopje, v katerem je bilo 160 poljskih delavcev. 7 delavcev je mrtvih, 14 težko, 33 pa lahko poškodovanih.

Benetke, 6. julija. Oklopnica „Sicilija“ spustila se je v pričo kralja in kraljice, vojvode in vojvodinje Genovske, princesinje Eloire in častnikov angleškega brodograja na morje.

Olten, 6. julija. Pri zabavni vožnji iz Oltena v Biel po Aari se je pri Wangenu ladija preobrnila in utonilo je 6 oseb.

New York, 6. julija. V tukajšnji singsinski ječi bodo drugi teden usmrtili štiri morilce z elektriko.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenici 10 kr. (300—128)

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	barometra v mm	termometra po Celziju			
7. u. jut.	73.39	22.0	sl. vzh.	jasno	0.00
8. u. pop.	73.30	30.0	sl. zapad	oblačno	
9. u. zveč.	73.35	24.0	"	"	
Srednja temperatura 25.6°, za 6.6° nad normalom					

Poslano.

Slavo vredništvo!

Nasproti opazki v včerajšnji številki Vašega cenjenega lista konstatuje podpisani odbor, da je k Bleiweisovi slavnosti povabil s posebnimi vabili, katera so se te dni razposlala, vsa narodna društva ljubljanska in vnanja: čitalnice, bralna društva, Sokole, pevska društva, Glasbeno Matico, Slovensko Matico, družbo sv. Cirila in Metoda, katoliško politično društvo, Slovensko društvo itd. itd. Trditev, da so razven treh v sporedu za slavnost imenovanih društev druga izključena, je tedaj neosnovana.

V sporedu pa se, kakor običajno, navajajo samo ona društva, katera so prevzela prireditve slavnosti in dejansko sodelujejo, namreč „Pisateljsko društvo“, katero je preskrbelo spomeniško ploščo, čitalnica, katera daje prostore, in „Slavec“, kateri poje pri slavnosti in pri koncertu.

V Ljubljani, 7. julija 1891.

Odbor za Bleiweisovo slavnost.

Vozovnične po jako znižani ceni, za vse evropske železnice, in od 300 kilometrov naprej za vsako daljavo, priporočajo ter s prošnjami in vsakorajnim poljanskim o potovanju rado voljno in brezplačno služijo.

Jos. Pavlin v Ljubljani (Fahrtscheinhefte) pisarna za potovanja. (3) Zvezki rabljivejših prog so vselej v zalogi.

Sargove glicerinovne specialitete.

Odkar sta izumila glicerinovne specialitete F. A. Sarg in Karol Sarg, rabi jih Njeno Velicstvo cesarica in drugi udje cesarske naše rodovine, kakor tudi mnogo tuje knežje rodbine. Te specialitete priporočajo: prof. baron Liebig, prof. pl. Hebra, pl. Zeissl, cesarski svetnik pl. Scherzer itd. itd., dvorna zobozdravnika Thomas na Dunaji in Meister v Gothi itd.

Glicerinovo milo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatlici 65 kr., v deseticah po 3 koške vkupe 90 kr., v škatlici po 3 koške 60 kr.

Medeno glicerinovo milo v zavitku po 3 koške 60 "

Tekoče glicerinovo milo v steklenici 65 "

(Najboljše sredstvo za razkave noge in nečisto polt.)

Glicerinova ustna krema v steklenici 50 "

Glikoblastol (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lišajev itd.) v steklenici gl. 1.—

Toaletno karbol-glicerinovo milo v zavitku po 3 koške 1.20

KALODONT, glicerinova zobna krema po 35 "

(Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.)

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah. (39)

Dunajska borza dné 6. julija 1891.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 40 kr.	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 gld. 20 kr.	Akije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1028 gld. — kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 45 "	Zastavna pisma " " " " " 4 1/2%	100 " 60 "	Akije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2740 " — "	
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 20 "	Kreditne srečke, 100 gld.	186 " — "	Akije južne železnice, 200 gld. sr.	103 " 50 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 65 "	Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 " — "	Cesarski cekini	5 " 59 "
Ogerska zlata renta 4%	105 " 25 "	Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 50 "	Napoleonodor (20 fr.)	9 " 33 "
Ogerska papirna renta 5%	101 " 50 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " 10 "	Nemških mark 100	57 " 65 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134 " — "	Salmove srečke, 10 gld.	61 " 40 "	Papirni rubelj	1 " 28 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " 25 "	Windischgrazove srečke, 20 gld.	51 " — "	Laških lir 100	46 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	170 " — "	Akije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 " 50 "	London, 10 funtov strl.	117 " 70 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nalaganje glavnice priporočamo:
4% galske propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. leta srečke.

Serijsko žrebanje že dné 1. avgusta.

Promese

na cele srečke gld. 14 1/2 in 50 kr. kolek.
na petino srečke 4 " " "

Glavni dobiček gld. 300.000 avstr. velj.

Premijsko žrebanje dné 2. novembra.